

Qvistgaard: Rigeoverfor det ærede Medlem, der nu satte sig, og Andre, forsaavidt Regen skulde have misforstaaet mine Ord i den Grad som han, vil jeg blot bemærke, at jeg har sagt, at Historien muligt vilde indføre de Mænd, det ærede Medlem hentydede til, blandt Landets bedste Mænd, og den Overbeviisning har jeg endnu. Jeg har naturligtvis hverken kunnet eller villet sige, at de, der havde en anden Anstuelse end jeg, eller stode paa et andet Standpunkt, ikke vilde Landets Bedste; derom tvivler jeg intet Dieblit, men jeg har kun troet, at de forfeilede det rette Niemed ved at gaae den Vej, som de nu ansee for den rette. Jeg sagde heller ikke, at Klassevalg aldeles herved vilde blive affaffede, men kun, at de ikke vilde blive aabenbare, og deri troer jeg, at det ærede Medlem selv vil og skal give mig Ret.

J. N. Hansen: Idet der har været Tale om, hvorvidt vore senere Ministerier have været baarne af Popularitetens Strømninger, har det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 1ste Valgfreds (Hall) gjort opmærksom paa, at det ikke har været saaledes, idet han blandt Andet henpegede paa, at det Ministerium, hvoraf han i flere Aar var Medlem, havde været underkastet stærke Angreb fra en vis Side. Naar man imidlertid taler om Popularitet og om at bæres af Populariteten, vil dette aldrig kunne forstaaes saaledes, som om et Ministerium skulde bæres af den hele Befolkning, uden Deling i Partier, saaledes at disse lige høit og lige inderligt skulde bære Ministeriet frem. Derimod mener man, naar man taler om at bæres af Populariteten, at man bæres af den stærke Deel af Befolkningen, af de stærke Partier, af de Mægtige i Landet, og det kan da ikke nægtes, at de omtalte Ministerier have været baarne frem ved Popularitets-Strømninger, thi de havde stadigt haft de Mægtige i Landet med sig. Naar der har været Tale om Folkerepræsentationerne og om Regjeringens Stilling til dem, da maa man erindre, at,

saalænge vi havde Monarchiet samlet, eller i alt Fald blot Kongeriget Danmark og Hertugdømmet Slesvig, var det Rigsraadet, der havde den afgjørende Indflydelse med Hensyn til Bedømmelsen af, hvorvidt et Ministerium kunde staae eller maatte falde, og hvorvidt det havde Populariteten med sig eller ikke. Men det er allerede heraf klart, at det ikke kan siges, at dette har været Folkets Opinion; thi, som bekjendt, har Rigsraadet lige til 1863 været sammensat saaledes, at Ingen har dristet sig til at sige, at der var en virkelig fuldstændig Folkerepræsentation, og efter den Tid vil vel heller Ingen kunne sige, at Rigsraadet var det med det Landsting, der blev til efter Loven af 18de November 1863. Naar der spørges, om ikke de følgende Ministerier ogsaa ere blevne baarne af Populariteten, da kan jeg holde mig til Ministeriets egne Ord. Et Medlem af det forrige Ministerium har i Folkerepræsentationen sagt, at Ministeriet ikke kunde staae i Luften, og derfor maatte kaste sig over til en Opinion og lade sig støtte af den. Det vil altsaa sees, at det saameget, som man kan vente, er indrømmet at være saaledes, idet Ministeriet selv fandt, at, naar det ikke havde Støtte hos en Opinion, vilde det staae i Luften.

Hvad det Spørgsmaal angaaer, der er kommet frem, om, hvorvidt det, der nu steer, allerede har været bebudet eller paabegyndt i 1863, ved Forelæggelsen af det Udkast, der senere blev til Grundloven af 18de November, da er jo Tanken om at indskrænke Valgretten til Rigsdagen fremkommet langt tidligere, men den Gang rigtigt kun skjult. Det er blevet sagt baade her i Salen og andetsteds, uden at det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 1ste Valgfreds (Hall) har modsagt det, at allerede ved Ordningen af Forfatningen af 2den October 1855 blev Valgrettens Stilling saaledes, som den der var, fordi man frygtede for Sammensætningen af Rigsdagens Landsting, og man derfor allerede da vilde forbedere en Forandring i saa Henseende, ved at stille Valgretten ander-